

— Ей-го тамъ припаднълъ или заспалъ!

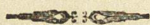
— Ако да бѣше престѣпленіето му по леко быхъ го съжелнълъ.

Като са обърнѣ Арбакъ видѣ жреца на Изида; той бѣше Каланъ, който тѣй странно и лукаво изгледа египтянина, щото послѣднийтъ рече въ себе си «да не ма е видѣлъ?»

Пустакынята, извѣстната, отдѣли са отъ множеството и като са втренчи на Оливнета извика:

— Мъжкѣ е, тако ми Зевса, прекрасенъ случай нанстина, прекрасенъ случай! единтъ за лева а другийтъ за тигра, нека благодаримъ боговетѣ.

— Да, извика простолюдіето, единтъ за лева, а другийтъ за тигра! какво щастіе! каква радость!

ГЛАВА 7.

Научаваме състояніето въ което са намѣрва Главкѣ.

Опытваніе на пріятелство. Измѣненіе на умразата.

Безоката любовь са намѣрва все въ слѣпота.

Нощта вече са пресполови, но людны бѣхж еще прекраснытъ мѣста на Помпея, дѣто обыкаляхж празнытъ. На сѣкиму на лицето бѣ исписана една серіозность необыкновенна. Много бѣхж купчинитѣ отъ челоуѣцы, които са разговаряхж за сѣщія предметъ, като че ищяхж да смалѣтъ, като раздѣлятъ на части, происходящето отъ въпроса имъ смущеніе, безпокойствіе и жалость? предлеше за животь и смърть.

Между туй единъ младъ момкѣ ндѣше отъ портика на храма на fortunата и бързаше, защото въ вървеньето си хладнокръвно блѣснѣ добродушныя дебелякъ Діомеда, който отиваше по туй време въ вилата си въ предградіето.

— Е? извика търговецтъ, като са подигаше отъ паданьето си. Немашъ ли очи или мыслишъ че съмъ безчувственъ! безъ малко щѣше да ма убіешъ, ако еще веднажъ ма блѣснешъ тѣй ще отидѣ право на брѣговетѣ на Стиксъ.

— А! Діомеде, ты ли си? Прости ма за невниманіето ми. Умътъ ми бѣше занетъ съ горчивытъ тревълненія на живота. Главкѣ